

Sygn.akt II K 1273/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 czerwca 2016r.

Sąd Rejonowy w Koninie II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Przemysław Kowalski

Protokolant: st.sekr.sąd. Małgorzata Śnieg

po rozpoznaniu w dniach: 19.01.2016, 15.03.2016, 28.04.2016, 09.06.2016r

sprawy

H. R. (1) s. H. i S. zd. Z., ur. (...) w K., zam. K., ul. (...), nie karany

oskarżonego o to, że:

w dniu 18.08.2015r. ok. godz. 18:25 w K. na ul. (...) prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym -kierował samochodem osobowym marki O. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości 0,56 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. przestępstwo z art. 178a § 1 kk

I. Oskarżonego H. R. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego powyżej tj. przestępstwa z art. 178a§1 kk i za to na podstawie art. 178a§1 kk w zw. z art.33§1 i 3 kk wymierza oskarżonemu karę grzywny w liczbie 100 (sto) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych.

II. Na podstawie art.42 § 2 kk i art.43 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat.

III. Na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego w pkt II wyroku środka karnego zalicza okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 18 sierpnia 2015 r.

IV. Na podstawie art.43a§2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5500 zł (pięć tysięcy pięćset złotych) złotych.

V. Na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości oraz zobowiązuje go do uiszczenia opłaty w wysokości 200 złotych.

SSR Przemysław Kowalski

Sygn. akt II K 1273/15

UZASADNIENIE

W dniu 18 sierpnia 2015r. oskarżony H. R. (1) zamieszkały w K. przy ul. (...), pracujący w przeszłości jako taksówkarz naprawiał należący do niego samochód marki O. (...) o nr rej. (...) ,koloru czarnego – posiadający oznaczenia TAXI (k.73). Po jego naprawieniu oskarżony pojechał na myjnię do S. ,a następnie na ulicę (...) do sklepu (...)

W międzyczasie oskarżony spożył alkohol w postaci wódki.

W sklepie (...) dokonał zakupu 0,2 litra wódki. Wówczas na terenie sklepu ,został on zauważony przez W. I. (1) ,stojącego obok niego przy ladzie, który wyczuł od H. R. woń alkoholu i stwierdził ,że jest on pijany. W. I. (1) znalazł z widzenia oskarżonego wiedział, że był taksówkarzem oraz jakim samochodem się porusza, bowiem korzystał wcześniej z jego usług (k.104-105).

Wobec zaistniałej sytuacji obawiając się ,że nietrzeźwy oskarżony może spowodować wypadek drogowy - W. I. (1) niezwłocznie wyszedł ze sklepu przed oskarżonym, spisał numery rejestracyjne jego samochodu, a następnie stojąc w bramie obok sklepu zadzwonił z telefonu komórkowego należącego do jego żony o nr 503 92 55 60 z którego korzystał pod numer alarmowy 112, zgłaszając podejrzenie kierowania samochodem przez oskarżonego będącego pod wpływem alkoholu. W. I. (1) podał numery rejestracyjne pojazdu ,markę tj. O. oraz wskazał ,że pojazd miał niebieski kolor (k.21 ,protokół odtworzenia płyty CD – k. 86v). W. I. (1) nie widział momentu wsiadania oskarżonego do samochodu po wyjściu H. R. ze sklepu ,gdyż w tym czasie stał on „w bramie” na podwórku obok sklepu ,telefonicznie informując organy ścigania o możliwości popełnienia przestępstwa. Zaobserwował on jak O. (...) ,o oznaczeniach taksówki i nr rej. (...) odjeżdża ulicą (...) w stronę kościoła św. B. ,co podał w swoim zawiadomieniu (k. 105).

Około godziny 18.13 operator (...) P. nr 74 przekazał połączenie W. I. (1) do Komendy Miejskiej Policji w K., który ponownie przekazał w/w dane ,tym razem dyżurnemu K. K. P. B. ,wskazując ,że pijany oskarżony był w sklepie (...) ,kupił dwieście gram wódki ,po czym odjechał ul. (...) samochodem O. ,koloru niebieskiego o nr rej. (...) (k.21). Dyżurny przyjął zgłoszenie o podejrzeniu poruszania się nietrzeźwego kierowcy samochodem osobowym i poinformował patrolę będącą w służbie o zaistniałej sytuacji (k.59 w zw z k. 73-74).

Tego dnia oznakowanym pojazdem zmotoryzowaną służbę patrolową pełnili funkcjonariusze policji M. D. i K. M., którzy udali się w rejon zgłoszenia. Byli wówczas na ulicy (...), na wysokości cmentarza. Pojechali oni ulicą (...) do ronda i skręcili w ulicę (...). Wtedy po uzyskaniu informacji o miejscu zamieszkania właściciela pojazdu tj. ul (...) w K. udali się w tamtym kierunku tj. dojechali do ronda gdzie skręcili w prawo i ulicą (...) dotarli do Szpitalnej skręcając w lewo w osiedle domków jednorodzinnych na ulicę (...).

Około godz. 18.25, funkcjonariusze policji ,będąc na ulicy (...) zauważyli cofający na drodze tj. ul (...) ,pojazd – taksówkę oskarżonego, którym kierował H. R. (1). Oskarżony w tym czasie był już w pobliżu swojej posesji przy ul (...) . Funkcjonariusze widzieli, że pojazd oskarżonego poruszający się po asfaltowej ulicy był w ruchu ,a w chwili jego zaobserwowania – wszystkie koła O. (...) były jeszcze na asfalcie (k.61,63). Oskarżony poruszał się pod skosem, cofając w stronę bramy wjazdowej swojej posesji. Kiedy policjanci dojechali do niego - jedno z kół samochodu oskarżonego było już na chodniku (k75,74).

Wówczas doszło do zatrzymania oskarżonego przebywającego w samochodzie. Funkcjonariusz M. D. wysiadł z samochodu i po wylegitymowaniu się, otrzymał od oskarżonego prawo jazdy oraz dowód rejestracyjny pojazdu. Oskarżonego na miejscu zatrzymania poddano także badaniu stanu trzeźwości urządzeniem Alko - quand. Badanie przeprowadził funkcjonariusz K. M.. Badanie wykazało o godzinie 18:30 zawartość 0,56 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu (k.2), a po przewiezieniu oskarżonego do siedziby K. w K. celem zweryfikowania badania zawartość ta wzrosła i o godzinie 18:57 wynosiła 0,86 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu natomiast o godzinie 19.13 spadła i wynosiła 0,79 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Badanie to wykonano Alkometrem A 2.0. i również przeprowadził je K. M.. A. 6020 plus i Alkometr A2. 0/04 posiadały aktualne świadectwa wzorcowania (k.3,30-31).

Oskarżony podał wówczas, że o godzinie 18.00 wypił 100 mililitrów wódki. Oskarżony odmówił podpisania protokołów. Nie żądał ponownego badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym czy badaniem krwi. Nie zgłaszał uwag co do prawidłowości zabezpieczenia ustnika. W obu przypadkach badanie przeprowadzone było w obecności M. D. (k.2).

Wobec powyższego funkcjonariusze zatrzymali oskarżonemu prawo jazdy kategorii B o nr (...) (k.6).

Po zakończeniu czynności oskarżonego zwolniono do domu a z Komendy Miejskiej Policji w K. odebrał go zięć Z. K..

Oskarżony pod adresem zamieszkania prowadził działalność taksówek osobowych od 10.12.2003r. Działalność tę od 01.03.2014r. zawiesił. Mimo tego nadal poruszał się pojazdem oznakowanym jako taksówka (k.25).

Samochód został pozostawiony na podjeździe do posesji oskarżonego i przekazany celem zabezpieczenia żonie i córce oskarżonego K. K. (1).

H. R. (1) jest synem H. i S. z d. Z., ur. (...) Jest żonaty, ma trójkę dorosłych dzieci w wieku 34, 28 i 25 lat. Na utrzymaniu posiada żonę i córkę B.. Posiada wykształcenie zawodowe z zawodu jest mechanikiem pojazdów samochodowych. Prowadził działalność gospodarczą jako kierowca taxi-osobowego, obecnie bezrobotny. Jest współwłaścicielem domu jednorodzinnego o powierzchni 90m² wraz z działką budowlaną o powierzchni 2,5 ara. Nie leczył się na choroby alkoholowe i psychiczne. Nie był karany sądownie (k.20).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

zeznań świadków: P. B. (k. 73v – 74), M. D. (k. 74 – 75 w zw. z protokołem zeznań świadka z dnia 09.09.2015r. k. 61), K. M. (k. 74v w zw. z protokołem zeznań świadka z dnia 17.09.2015r. k. 63, 76v – 77), A. W. (k. 86), W. I. (1) (k. 104 – 105) ,a także zgromadzonych w sprawie dokumentów w postaci: notatek urzędowych (k. 1, 26, 32 w zw. z k. 105), protokołów badania stanu trzeźwości oskarżonego H. R. (3) (k. 2 – 3 w zw. z k. 105), pismo pozwanego do prokuratura z dnia 15.09.2015r. (k. 12 – 13 w zw. z k. 105), decyzji starostwa powiatowego (k. 14 w zw. z k. 105), informacji o kierowcach naruszających przepisy ruchu drogowego (k. 15 w zw. z k. 105), informacji podatkowej (k. 17 - 18w zw. z k. 105), informacji z wydziału komunikacji (k. 16 w zw. z k. 105), karty karnej (k. 19 i 20 w zw. z k. 105), stenogramu z dnia 18.08.2015r. (k. 21 w zw. z k. 105), zapisu zgłoszenia na płycie DVD (k. 22 w zw. z k. 105 ,wraz z protokołem odtworzenia płyty –k. 86v), wpisu do ewidencji działalności gospodarczej i (...) (k. 23 – 25 w zw. z k. 105), pisma z Powiatowego Urzędu Pracy w K. (k. 27 w zw. z k. 105), świadectwa wzorowania urządzeń (k. 30 – 31 w zw. z k. 105), pisma z Centrum Powiadamiania Ratunkowego w P. wraz z płytą CD (k. 79 – 80 w zw. z k. 105 ,wraz z protokołem odtworzenia płyty –k. 86v), pisma z (...) Spółka Akcyjna (k. 92 – 93 w zw. z k. 105), pisma z (...) Urzędu Wojewódzkiego w P. z Wydziału (...) i (...) Kryzysowego (k. 98 w zw. z k. 105), pisma Komendy Miejskiej Policji w K. (k. 99 w zw. z k. 105),

Częściowo do ustaleń faktycznych wykorzystano : wyjaśnienia oskarżonego (k. 73 w zw. z k. 10, 34 i k. 72 – 73), zeznania E. R. (k. 75 – 76 w zw. z protokołem zeznań świadka z dnia 15.09.2015r. k. 66), zeznania Z. K. (k. 76 w zw. protokołem zeznań świadka k.69), zeznania K. K. (1) (k. 86),

Oskarżony **H. R. (1)** w toku postępowania przygotowawczego jak i przed Sądem nie przyznał się popełnienia zarzucanego mu czynu.

W postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił, że w dniu 18 sierpnia 2015r. w K. na ul. (...) nie prowadził samochodu osobowego marki O. (...). Potwierdził, że po jego umyciu pojechał na ul. (...) gdzie w sklepie (...) kupił 0,2 litra wódki. Podał natomiast, że z tą butelką przyjechał do domu, zaś wódkę wypił w miejscu zamieszkania. Dopiero po jej spożyciu ponownie wsiadł do zaparkowanego samochodu i chciał go przeparkować. Jednak nie wykonał tego manewru i tylko pojazd uruchomił a kiedy w nim siedział to został skontrolowany przez funkcjonariuszy policji, którzy podali go badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Pierwszy wynik był 0.56 mg/dm³. Następnie wraz z policjantami udał się radiowozem do Komendy Miejskiej Policji w K. gdzie został jeszcze dwukrotnie przebadany innym urządzeniem i zwolniony do domu gdzie odebrał go zięć. Zaznaczył, że świadkami zdarzenia byli żona E. R. oraz Z. K.. W kolejnych wyjaśnieniach dodatkowo podał, że chciał zmienić położenie pojazdu bowiem był on zaparkowany równolegle do bramy wjazdowej i ograniczał dostęp do furtki. Stał przednim i tylnym prawym kołem na chodniku a pozostałymi na ulicy. Podkreślił, że nie zmieniał on pozycji do czasu przyjazdu policji. Powtórnie wskazał, że pojazd tylko uruchomił ponieważ chciał przejechać do przodu odsłaniając furtkę, lecz nie zrealizował tego zamiaru, bo po uruchomieniu pojazdu został zatrzymany przez policję (k. 10, 34).

Przed Sądem oskarżony, podtrzymał w/w wyjaśnienia dodając, że tym samochodem pojechał na myjnię do S. a następnie na ul. (...) gdzie w Lewiatanie kupił 0,2 l wódki. Potem przyjechał samochodem do domu jadąc : od ulicy (...) w Starym K. przez ulicę (...) do ronda na W. T. a następnie na Żwirki i Wigury, B. i przez K.. Samochód zaparkował przy swojej posesji przy bramie tak, że częściowo stał na ulicy, a częściowo przy bramie, bokiem do niej, zaś od strony pasażera czyli prawej strony obydwoma kołami stał na drodze. Poszedł do domu i wypił od razu to 0,2 l wódki. Po jakimś czasie chciał samochodem przejechać 70 cm do przodu aby odsłonić wejście do furtki. I wtedy zatrzymała go policja, zabrała na komendę i przebadala. Zaznaczył również, że tego dnia nie pił żadnego alkoholu oprócz tych 0,2 l wódki, dzień wcześniej również nic nie pił. Około 20 – 30 minutach od spożycia tego alkoholu wsiadł do samochodu, żeby nim przejechać do przodu a do domu najpóźniej przyjechał około 17.15 i że, tego dnia nic więcej nie pił. Zaprzeczył aby był przed sklepem (...) pijany. Nie wiedział skąd było zgłoszenie, że był pijany (k.72-73).

Po odczytaniu wyjaśnień z k. 10 i 34 podtrzymał je dodając, że nie przejechał tych 70 cm a tylko włożył kluczyki do stacyjki i odpalił samochód, ale samochodem nie ruszył. Dodał, że w domu była jeszcze córka, ale ona nic nie widziała. Odnosząc się natomiast do protokołu z k. 34 powiedział, że są w nim nieścisłości, bo na ulicy samochód stał prawym kołem przednim i tylnym, a nie lewym jak jest to zapisane. Zapis więc w protokole policyjnym jest nieścisłością a on tego dnia nic nie pił (k.73).

Sąd ocenił wyjaśnienia oskarżonego pod kątem ich wiarygodności przez pryzmat pozostałego materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie. Zaznaczyć też należy w tym miejscu, że Sąd dokonując oceny dowodów - skonfrontował ze sobą dwie wersje wydarzeń i tak : **pierwszą** - przyjętą przez oskarżonego i członków jego rodziny (żona, zięć oraz córka), z której wynika, że oskarżony nie kierował pojazdem pod wpływem alkoholu ,a alkohol spożył dopiero w domu w obecności żony i miał on jedynie zamiar przeparkowania samochodu celem umożliwienia przejścia przez furtkę a nie poruszania się nim po drodze publicznej oraz **drugą** wersję wydarzeń przedstawioną przez obce dla oskarżonego osoby tj. : W. I. (1), który widział jak oskarżony nie tylko kupował alkohol w postaci 0,2 litra wódki, ale już się pod jego wpływem znajdował, gdyż woń alkoholu była od niego wyczuwalna, a także w takim stanie odjeżdżał spod sklepu (...) samochodem marki O. oraz funkcjonariuszy policji, którzy widzieli jak oskarżony kierując samochodem po ulicy (...) w K. cofał pojazdem pod swoją posesją ,a więc znajdował się w ruchu ,przy tym w trakcie jego legitymowania znajdował się on pod wpływem alkoholu.

Sąd dokonując oceny wyjaśnień H. R. uznał jedynie ich część za wiarygodną i tak :

Przymiotu wiarygodności przyznano wyjaśnieniom oskarżonego w części w jakiej wskazał, że w dniu 18.08.2015r. po naprawie i umyciu samochodu marki O. (...) o nr rej. (...) którego jest właścicielem oraz pojechaniu do sklepu (...) przy ulicy (...) zakupił on w nim 0,2 litra wódki ,a następnie udał się do domu. Wyjaśnienia te bowiem były logiczne i rzeczowe oraz korespondowały uzupełniająco z zeznaniami naocznego świadka W. I. (1), który widział jak oskarżony kupował tego dnia w Lewiatanie 0,2 litra wódki ,a następnie zobaczył odjeżdżający pojazd oskarżonego (k.104-105). Wprawdzie oskarżony podał pierwotnie, że był to sklep (...), lecz przed Sądem wyjaśniając wskazał, na sklep (...), co jest zgodne z zeznaniami świadka I.. W tym miejscu zaznaczyć należy ,że wersja oskarżonego różni się od relacji świadka w zakresie czasookresu przebywania w sklepie (...) i w tym zakresie nie przyznano wyjaśnieniom H. R. przymiotu wiary - o czym niżej.

Sąd dał także wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w części dotyczącej momentu zatrzymania go przez policję i wykonania z nim czynności służbowych polegających na przeprowadzeniu badania na zawartość stężenia alkoholu w organizmie, przewiezienia na komendę celem ich weryfikacji oraz jego zwolnienia i odebrania z komendy przez zięcia, jako typowe czy też rutynowe czynności wykonywane przez funkcjonariuszy policji, którzy podczas kontroli drogowej ujawnili podejrzenie popełnienia przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. Wyjaśnienia w tej części korespondowały z zeznaniami przesłuchanych w charakterze świadków funkcjonariuszy policji M. D. i K. M., którzy to co istotne widzieli jak oskarżony podjeżdżał pod posesję swojego domu samochodem marki Z., cofając to auto, po czym zatrzymali go i przeprowadzili rutynową kontrolę oraz czynności badania na zawartość alkoholu w wydechającym powietrzu, których

potwierdzenie znajduje się w stosownej notatce służbowej oraz protokołach znajdujących się w niniejszej sprawie a nie kwestionowanych przez oskarżonego (k.1-3) .

Sąd nie dał natomiast wiary wyjaśnieniom oskarżonego w pozostałym zakresie tj. co do czasu przebywania w sklepie (...) ,powrotu do domu i okoliczności jedynie zamiaru przejechania czy też przestawienia samochodu z podjazdu jego posesji celem umożliwienia przejścia do furtki ,a także co do tego ,że jedynie uruchomił pojazd kluczykami ,nie zdążył ruszyć ,gdyż został zatrzymany przez policję - a tym samym ,iż w dniu 18.08.2015r. oskarżony w ogóle nie prowadził samochodu O. (...) w stanie nietrzeźwości po drodze publicznej.

W ocenie Sądu wyjaśnienia w tym zakresie stanowią jedynie nieudolną linię obrony przyjętą przez oskarżonego jak i przesłuchanych w charakterze świadków członków jego rodziny - celem uniknięcia odpowiedzialności karnej przez oskarżonego. Wersja ta zdaniem Sądu jest nielogiczna w konfrontacji z zebrany w sprawie materiałem dowodowym z następujących przyczyn :

Po pierwsze – niewiarygodna jest wersja oskarżonego jakoby do domu przybył już o godzinie 17.15 i przebywał w nim do czasu przyjazdu funkcjonariuszy policji (k. 72v). Okoliczności tej przeczą zeznania: W. I. (1) ,interweniujących funkcjonariuszy policji oraz stenogram z zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. przez świadka W. I. (1) który widział nietrzeźwego oskarżonego w sklepie (...) na ul (...) w K. o czyn zawiadomił telefonicznie policję. Jak wynika z w/w dowodów zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa zostało dokonane przez W. I. - **o godzinie 18.13 (k. 21)**, zaś informację tę przekazano patrolowi policyjnemu **już o godzinie 18.15** (k.61,63 zeznania : M. D. i K. M.).

Po drugie - Sąd nie dał także wiary wyjaśnieniom **oskarżonego** oraz zeznaniom jego córki **K. K. (1)** w zakresie zaparkowania pojazdu **równoległe do bramy wjazdowej na posesję w ten sposób ,że samochód kołami od strony pasażera stał na drodze ,zaś koła od strony kierowcy stały na chodniku** (k. 72v ,86) oraz w zakresie zamiaru jedynie przestawienia samochodu celem umożliwienia korzystania z furtki.

Oceniając w/w dowody zauważyć należy ,że są one sprzeczne nie tylko z zeznaniami interweniujących funkcjonariuszy policji M. D. i K. M. (o czym niżej) ,ale wykazują one rażące odmienności od zeznań zięcia oskarżonego **Z. K.** (męża jego córki K.) który podał ,że w chwili kiedy oskarżony przyjechał **zaparkował pojazd tyłem do furtki a przodem do ulicy i samochód jak stał tak stał !** (k. 76v) ,czym potwierdził wręcz wersję przedstawioną przez interweniujących funkcjonariuszy policji K. M. i M. D..

Zatem już tylko lektura w/w zeznań wskazuje ,że członkowie rodziny H. R. (1) mataczą podając sprzeczne ze sobą wersję wydarzeń ,co z pewnością wpływa na negatywną ocenę ich mocy dowodowej.

Funkcjonariusze **K. M. i M. D.**, którzy dokonali zatrzymania oskarżonego zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i podczas rozprawy w sposób tożsamy zeznali, iż widzieli w ruchu na ul. (...) ,samochód O. (...) kierowany przez oskarżonego ,kiedy to H. R. cofał w/w pojazdem w stronę bramy pod swoją posesją przy ulicy (...). Jak wynika z zeznań w/w świadków ich interwencja nie była przypadkowa ,albowiem około godziny 18.15 otrzymali od dyżurnego K. K. informację o kierowaniu samochodem przez nietrzeźwego początkowo po ulicy (...) w K., którego adres i dane personalne również ustalili.

Wskazali oni ,że w chwili zaobserwowania cofającego na drodze tj. ul (...) ,pojazdu – taksówki oskarżonego, którym kierował H. R. (1) – wszystkie koła O. (...) były jeszcze na asfalcie (k.61,63). Oskarżony poruszał się pod skosem, cofając w stronę bramy wjazdowej swojej posesji. Kiedy policjanci dojechali do niego - jedno z kół samochodu oskarżonego było już na chodniku (k75,74).

Podkreślić przy tym należy ,że w/w świadkowie, byli pewni co do tego, iż to H. R. (1) kierował autem poruszając się do tyłu przed swoją posesji nr 2a przy ulicy (...) w Starym K. ,co koresponduje w zakresie położenia pojazdu względem bramy z omówionymi powyżej zeznaniami Z. K. (zięcia oskarżonego) także wskazującego ,że widział pojazd swojego teścia usytuowany tyłem do furtki ,a przodem do ulicy.

Sąd uznał zeznania w/w świadków za w pełni wiarygodne. Świadkowie mimo upływu czasu potrafili przed Sądem przedstawić okoliczności zatrzymania, sposób zachowania oskarżonego i podjęte wobec niego czynności. Ich zeznania były rzeczowe, logiczne i spójne. Wzajemnie ze sobą korelowały i uzupełniały oraz znalazły potwierdzenie w sporządzonej w związku z tym dokumentacji. Należy podkreślić przy tym, iż w/w świadkowie jako osoby całkowicie dla oskarżonego obce nie mieli powodów by zeznawać stronniczo, na jego niekorzyść. Ponadto z racji wykonywanego zawodu funkcjonariuszy policji świadomi konieczności przedstawiania wszelkich okoliczności zgodnie z rzeczywistym stanem rzeczy oraz odpowiedzialności za składanie fałszywych zeznań i zatajanie prawdy - nie narażaliby się na odpowiedzialność karną za sprzeniewierzenie się tym zasadom tylko po to by bezpodstawnie obciążyć oskarżonego.

Zeznania w/w funkcjonariuszy policji przeczą zatem relacji oskarżonego i jego domowników ,iż przed zatrzymaniem przebywał w domu już od godziny i nie kierował samochodem w stanie nietrzeźwości. Tym samym nie budzi wątpliwości, że funkcjonariusze policji widzieli oskarżonego poruszającego się samochodem po drodze publicznej tj. cofającego O. (...) o nr rej. (...) pod bramę.

Nadto za wiarygodne uznano zeznania funkcjonariuszy co przebadania oskarżonego na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu podczas zatrzymania, albowiem znalazły one potwierdzenie w przeprowadzonych badaniach urządzeniami typu : alkoquant i Alkometr 2.0 ,które wykazały ,że o godzinie 18.30 stwierdzono u H. R. (1) stężenie alkoholu 0,56 mg/l w wydychanym powietrzu (k.2). Zresztą w/w okoliczność nie była kwestionowana przez samego oskarżonego.

Po trzecie : niezmiernie istotnymi dla ustalenia sprawstwa oskarżonego są zeznania świadka **W. I. (1)** zawiadamiającego telefonicznie policję o możliwości prowadzenia pojazdu przez oskarżonego będącego pod wpływem alkoholu. Jak wynika z nich : zobaczył on w sklepie (...) znanego mu z widzenia H. R. ,taksówkarza z którego usług przewozowych wcześniej korzystał ,wyczuł od oskarżonego woń alkoholu i po tym jak ten ostatni kupił wódkę w ilości 0,2 litra wyszedł ze sklepu i niezwłocznie telefonicznie zawiadomił policję podając kierunek w którym pojazd odjechał ,a także jego dane rejestracyjne (k.104-105).

Sąd nie znalazł powodów dla których nie miałby dać wiary zeznaniom w/w świadka ,albowiem jako osoba całkowicie dla oskarżonego obca i w żaden sposób z nim nie skonfliktowana nie miał powodów by zeznawać stronniczo, na jego niekorzyść. Jak wynika z jego zeznań intencją zawiadomienia organów ścigania była obawa ,że oskarżony może komuś coś zrobić ,bo był pijany (k.105). Co więcej okoliczność przebywania w sklepie (...) i kupna 0.2 litra wódki została potwierdzona przez samego H. R. (1) (k.72v) ,co dodatkowo uwiarygodnia relację W. I. (1). Nadto zeznania w/w świadka zostały potwierdzone przez zarejestrowane nagranie złożonego zawiadomienia ,co nastąpiło począwszy od godziny : 18.13 (k. 21 ,protokół odtworzenia zapisu CD – k. 86v) ,a także przez dyżurnego **K. K. P. B.** ,który w sposób rzeczowy i obiektywny przedstawił okoliczności zdarzenia znane mu z telefonicznego przyjęcia zawiadomienia o przestępstwie dokonanego przez W. I. (1) wskazującego na podejrzenie prowadzenia samochodu przez kierowcę znajdującego się pod wpływem alkoholu (k.59,73-74).

Sąd dał wiarę zeznaniom w/w świadka ,albowiem korespondowały one z relacją W. I. (1) oraz stenogramem zgłoszenia interwencji.

Wracając do oceny zeznań W. I. (1) – Sąd zauważa ,że wprawdzie nie widział on momentu jak oskarżony wsiada do samochodu ,a zobaczył odjeżdżający ulicą (...) O. (...) gdyż w tym czasie przebywał na podwórzu obok sklepu telefonicznie zgłaszając koniczność interwencji policyjnej (k.105) – jednakże mając na względzie okoliczność ,że sam H. R. (1) potwierdził ,iż po kupnie alkoholu w sklepie (...) jechał początkowo ulicą (...) ,kierując się następnie w stronę miejsca zamieszkania (k. 72v) , niewątpliwym jest ,że : samochodem odjeżdżającym około godz. **18:13** ,spod sklepu (...) ,marki O. (...) nr PKN (...) - kierował nikt inny, jak będący w stanie nietrzeźwości H. R. (1), o którym to wiedzę już o godzinie **18:15** powzięli funkcjonariusze **K. M. i M. D.** ,którzy dokonali jego zatrzymania podczas jazdy (cofania w kierunku bramy wjazdowej do posesji) zaledwie kilka minut później tj. o godz. **18.25** (k.1). Jak wynika z powyższego od chwili zawiadomienia dyżurnego K. K. przez W. I. (1) do czasu zatrzymania oskarżonego – upłynęło zaledwie 12 minut.

Wyżej wymienione dowody w postaci zeznań świadków ,stenogramu zgłoszenia zawiadomienia o przestępstwie ,protokołów badania a na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu układają się w logiczną całość i potwierdzają w całej rozciągłości sprawstwo H. R. – wskazując ,że zaobserwowany przez funkcjonariuszy policji manewr cofania był ostatnim etapem kierowania samochodem przez nietrzeźwego oskarżonego ,który zaledwie 12 minut wcześniej był widziany w sklepie (...) przez W. I. (1) na ulicy (...) w stanie nietrzeźwym ,po czym pojechał swoim samochodem do domu.

W świetle powyższych dowodów – sąd nie dał wiary sprzecznym z nimi zeznaniom **E. R., Z. K. i K. K. (1)** : jakoby około godziny 17 widzieli oni jak oskarżony w domu spożywał alkohol w postaci wódki ,nadto nigdzie w tym czasie nie jechał swoim pojazdem ,a został zatrzymany przez funkcjonariuszy policji w trakcie próby przeparkowania pojazdu stojącego przed bramą. Sąd nie dał także zeznaniom w/w osób w części jakoby funkcjonariusze policji informowali ich ,że posiadają nagranie z monitoringu wskazujące ,iż oskarżony spożywał alkohol pod sklepem i kierował w stanie nietrzeźwości co mieli widzieć ,albowiem powyższe nie znalazło jakiegokolwiek potwierdzenia w zeznaniach K. M. i M. D., którzy wskazali ,że zobaczyli oskarżonego dopiero na ul. (...), a o tym ,że był pod sklepem (...) powzięli wiedzę od dyżurnego K. K..

Na koniec nadmienić należy ,iż choć W. I. (1) pomylił się w telefonicznym zgłoszeniu co do koloru pojazdu ,którym kierował oskarżony wskazując ,że był to kolor niebieski (k.21) ,gdy faktycznie samochód ten był czarny (k.73) ,jednakże okoliczność ta w jakikolwiek sposób nie wpływa na pozytywną ocenę jego mocy dowodowej ,albowiem świadek prawidłowo spisał jego numery rejestracyjne i podał markę pojazdu ,dzięki czemu ustalono jego właściciela tj. oskarżonego oraz dokonano zatrzymania tego ostatniego.

Sąd za w pełni wiarygodne uznał zeznania **A. W.** ,funkcjonariusza policji który prowadził dochodzenie w tej sprawie co do okoliczności przesłuchania oskarżonego oraz jego żony. Były bowiem one jasne i logiczne. Świadek ten w sposób zrozumiały odpowiedział na okoliczności zarzutu oskarżonego i jego żony co do sporządzenia protokołu z ich przesłuchania wskazując ,że żonę oskarżonego przesłuchał od razu celem uniknięcia konfrontacji między nim a także ,że zarówno oskarżony jak i jego żona sami sporządzone protokoły odczytywali i podpisali je.

Pozostałe dokumenty w oparciu o które Sąd ustalił powyższy stan faktyczny nie budziły wątpliwości Sądu co do swej autentyczności i prawdziwości, także nie były kwestionowane przez strony.

W świetle zgromadzonego w sprawie i omówionego wyżej materiału dowodowego nie budzi wątpliwości, iż oskarżony H. R. (1) w dniu 18 sierpnia 2015 roku około godziny 18.25 w K. na ulicy (...) prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym – kierował samochodem osobowym marki O. (...) nr rej. (...) znajdując w stanie nietrzeźwości 0,56 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu.

Zeznania W. I. (1) zawiadamiającego o możliwości popełnienia przestępstwa przez nietrzeźwego kierowcę w powiązaniu z stenogramem nagrania ,zeznaniami interweniujących funkcjonariuszy policji oraz protokołem badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu – prowadzą Sąd do jednoznacznych ustaleń, że oskarżony będąc nietrzeźwy wszedł do sklepu (...) gdzie kupił alkohol w ilości 0,2 litra wódki, został wówczas zaważony przez W. I. (1), który widząc, iż jest on pod wpływem alkoholu oraz wyczuwając woń alkoholu ,około godziny 18.13 zawiadomił telefonicznie policję o tym zdarzeniu obserwując jak pojazd oskarżonego odjeżdża ulicą (...) w kierunku ratusza i kościoła. Za oskarżonym wysłany został patrol policji przez dyżurnego K. P. B.. Zaś poinformowani już o godz. 18.15 funkcjonariusze policji w osobach K. M. i M. D. o nietrzeźwym kierowcy - zauważyli będąc na ulicy (...) jak oskarżony swoim samochodem marki O. (...) o nr rej. (...) cofa w stronę bramy do swojej posesji, gdzie został o godz. 18.25 zatrzymany do kontroli drogowej, po której okazało się, że znajduje się on w stanie nietrzeźwości mając w swoim organizmie 0,56 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu. Tym samym oskarżony wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 kk.

Stan nietrzeźwości oskarżonego w jakim znajdował się w momencie zatrzymania przez funkcjonariuszy był bezsporny. Wyniki przeprowadzonych badań były jednoznaczne. Oskarżony w chwili zatrzymania miał 0,56 mg/

dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu co potwierdziły badania na zawartość alkoholu, której to okoliczności oskarżony nie tylko nie kwestionował, a wręcz w swych wyjaśnieniach potwierdzał spożywanie alkoholu choć w innych okolicznościach, którym to Sąd nie dał wiary uznając tą wersję przyjętą przez oskarżonego oraz członków jego rodziny za nieudolną linię obrony.

Bezspornym było też miejsce zdarzenia tj. teren drogi publicznej w K. na ul (...) oraz podjazd do bramy wjazdowej na posesję H. R. (1) przy ulicy (...). Na marginesie tylko Sąd informuje, że przestępstwo z art. 178a § 1 k.k może być popełnione w każdym miejscu gdzie odbywa się ruch pojazdu. Termin „ruch lądowy” jest szerszym pojęciem niż „ruch drogowy”. Tym samym pod pojęciem „ruch lądowy” należy rozumieć także ruch w miejscach dostępnych do powszechnego użytku za które oprócz ulicy (...) na której znajdował się cofający pojazd O. (...) w chwili zauważenia go przez funkcjonariuszy policji, uznaje się także podjazd pod bramę, znajdujący się bezpośrednio przy ulicy, albowiem nie jest to miejsce do którego dopuszczone jest tylko wąskie grono osób (zob. wyrok SN z dnia 5.05.2009r. IV KK 432/08, OSNWSK 2009, nr 1, poz. 1068).

Sąd nie miał również żadnych wątpliwości, iż to oskarżony kierował samochodem O. (...) o nr rej. (...) w dniu 18 sierpnia 2015 roku około godziny 18.25 w K. na ulicy (...) wjeżdżając z asfaltowej ulicy na podjazd do swojej posesji. Funkcjonariusze policji, którzy dokonali zatrzymania oskarżonego, konsekwentnie wskazywali, iż to oskarżony był kierowcą tego pojazdu. Bez wątplenia więc oskarżony wypełnił stronę przedmiotową przestępstwa. Bowiem znajdując się w stanie nietrzeźwości, kierował samochodem w ruchu lądowym.

Oskarżony wypełnił również stronę podmiotową przestępstwa działając umyślnie z zamiarem bezpośrednim.

Oskarżony bowiem w pełni zdawał sobie sprawę z faktu, iż w chwili zdarzenia znajduje się w stanie nietrzeźwości, skoro uprzednio spożywał alkohol w takiej ilości, że miał on w organizmie około 0,56 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu. Oskarżony mając takie stężenie alkoholu w organizmie bez wątplenia odczuwał tego skutki. Ponadto należy zauważyć, że z kolejnych badań stanu trzeźwości, dokonanych po upływie niespełna 30 minut po pierwszym badaniu wynika, że w przypadku oskarżonego występowała tendencja wzrostowa (k.2-3). Oznacza to, że skazany w niedługim czasie po podjęciu decyzji o kierowaniu pojazdem musiał spożywać alkohol, znajdując się w chwili badania w tzw. fazie wchłaniania, która trwa od 30 minut do 1.5 godziny od spożycia, gdy stężenie alkoholu we krwi szybko narasta.

Zdaniem Sądu adekwatną do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu dokonanego przez oskarżonego jest kara grzywny w wysokości 100 stawek dziennych.

Jako okoliczność obciążającą oskarżonego H. R. (1) Sąd uwzględnił:

- wysoki stan nietrzeźwości oskarżonego,

- nagminność tego typu przestępstw na terenie całego kraju popełnianych ciągle mimo aktywnie podejmowanych działań zmierzających do wyeliminowania nietrzeźwych kierowców z korzystania z dróg.

Sąd dopatrył się także okoliczności łagodzących po stronie oskarżonego. W ocenie Sądu zaliczyć można do nich niekaralność oskarżonego jak i nie naruszenie do tej pory żadnych przepisów prawa ruchu drogowego (karta karna k. 19 i informacja o kierowcach naruszających przepisy ruchu drogowego - k. 15).

Uwzględniając natomiast warunki osobiste oskarżonego, a także jego sytuację majątkową, Sąd ustalił wysokość jednej stawki na poziomie 20 zł, uznając że w tej wysokości grzywna możliwa będzie do uiszczenia. (pkt I wyroku).

Zdaniem Sądu, tak ukształtowana kara grzywny spełni swoje cele zarówno w zakresie prewencji ogólnej jak i szczególnej.

Orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego w postaci 3 lat zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym w myśl art. 42 § 2 kk było obowiązkiem Sądu wynikającym z przypisania oskarżonemu przestępstwa z art. 178a § 1 kk popełnionego w stanie nietrzeźwości (pkt II wyroku). Sąd uznał przy tym,

że okres trwania orzeczonego środka nie powinien być przy tym dłuższy od minimalnego, wskazanego w art. 43 § 1 k.k. Na wymiar orzeczonego środka karnego wpływ miał stan jego nietrzeźwości stwierdzony w badaniach alkochemicznych, a także niekaralność oskarżonego.

Sąd zaliczył na poczet tego środka okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 18.08.2015r. stosując treść art. 63 § 4 k.k. (pkt IV wyroku).

Ponadto kierując się kategoryczną treścią art. 43a § 2 kk Sąd orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej obowiązkowe świadczenie pieniężne w wysokości 5.500 zł (pkt IV wyroku). Zdaniem Sądu świadczenie to stanowić będzie dodatkowo dolegliwość finansową dla oskarżonego pozwalającą odczuć mu w sferze materialnej wysoką naganność jego postępowania.

Z kolei na podstawie art. 627 k.p.k. oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. „o opłatach w sprawach karnych” (Dz. U. z 1983r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, a nadto kwotę 200 zł tytułem opłaty.

SSR Przemysław Kowalski